Najpierw przeczytaj, potem zapytaj

Biblia, modlitwa i wzrastanie w wierze • Dz 8:26–35

Myśl przewodnia

Zrozumienie Biblii zaczyna się od uważnego czytania i zadawania pytań.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Podróżny z Etiopii wracał do domu i czytał słowa proroka Izajasza. Filip spotkał go na drodze i usłyszał, że mężczyzna stara się zrozumieć Pismo.

Filip zapytał, czy podróżny rozumie to, co czyta. Usłyszał szczere pytanie: o kim prorok mówi? Zamiast wyśmiewać niewiedzę, Filip zaczął wyjaśniać.

Ta historia uczy uważnego słuchania. Kiedy czytamy Biblię, pytamy: kto tutaj mówi, kto słucha, o czym jest fragment i co się wydarzyło przed chwilą?

Filip spotkał człowieka, który czytał fragment proroka Izajasza. Spytał go, czy rozumie, co czyta. Rozmawiali o znaczeniu tekstu i o Jezusie. Możemy pytać o trudne słowa i uczyć się razem, bez pośpiechu.

Nie trzeba rozumieć od razu wszystkiego. Można wrócić do opowieści, przeczytać ją jeszcze raz i porozmawiać z kimś cierpliwym.

Cele lekcji

• Odtwarza rozmowę Filipa z urzędnikiem.

• Formułuje pytanie „kto?” lub „o czym?”.

• Rozumie, że powtórne czytanie pomaga.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Z jakiej księgi czytał podróżny?

Przebieg zajęć

Rozpoczęcie i pytanie — 4 min

Rozłóż przygotowane obrazki lub rekwizyty. Krótkim pytaniem nawiąż do doświadczenia dziecka, zachowując jego prawo do milczenia: Jakie pytanie zadał podróżny?

Lektura i kontekst — 8 min

Przedstaw własnymi słowami sytuację opisaną w Dz 8:26–35. Etiopski urzędnik czyta fragment Izajasza i pyta, o kim mówi prorok. Filip słucha pytania, objaśnia tekst i odnosi go do Jezusa. Odczytaj krótki fragment z Biblii w wybranym przekładzie; pokaż postacie i wyjaśnij trudne słowa.

Rozumienie i rozmowa — 6 min

Zapytaj dzieci, co się wydarzyło, i pozwól odpowiedzieć obrazkiem lub wskazaniem. Podkreśl: Zrozumienie Biblii zaczyna się od uważnego czytania i zadawania pytań. Wyjaśnij jedno nowe słowo.

Ćwiczenie główne — 8 min

Z trzech kart ułóż ścieżkę: „słucham”, „pytam”, „sprawdzam w tekście”. Następnie odczytaj krótką wypowiedź Jezusa i przejdźcie przez trzy karty. Zapewnij alternatywę dla ucznia, który woli nie uczestniczyć w wypowiedzi

na forum.

Wniosek i przejście do domu — 4 min

Zapytaj: Czy powinno nam być wstyd, kiedy pytamy? Po odpowiedziach podsumuj myśl: Zrozumienie Biblii zaczyna się od uważnego czytania i zadawania pytań. Przekaż rodzinie zadanie: Przy wspólnej lekturze pytajcie na zmianę: „Kto mówi?" i „Co powiedział?".

Ćwiczenie uzupełniające

Połącz kartki „kto mówi?", „do kogo?" i „o czym?" z krótkim zdaniem biblijnym.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Czy powinno nam być wstyd, kiedy pytamy?

Nie. Bohater opowiadania poprosił o wyjaśnienie, a Filip mu pomógł.

Jakie pytanie zadał podróżny?

Poproś o wskazanie odpowiedniego zdania lub wydarzenia w Dz 8:26–35. Jeśli tekst nie rozstrzyga szczegółu, powiedz to wyraźnie.

Co pomaga nam sprawdzić, czy dobrze zrozumieliśmy?

Szukaj argumentu w badanym fragmencie oraz zastosowania odpowiedniego do wieku; nie wymuszaj osobistych zwierzeń.

Z jakiej księgi czytał podróżny?

Z Księgi Izajasza, zgodnie z Dz 8.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie; dostęp do kontekstu badanego fragmentu
- wydruk karty pracy SM-G2-A-32
- kartki i przybory do pisania, kolorowania lub rysowania
- karty tematyczne albo rekwizyty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Dz 8:26–35 pokazuje potrzebę wyjaśnienia czytanego fragmentu. Nie wykorzystuj tego opisu jako usprawiedliwienia dla dowolnej interpretacji oderwanej od kontekstu. | Uzupełnienie IV: W Dz 8 człowiek z Etiopii czyta fragment Izajasza i pyta o jego znaczenie, zaś Filip wyjaśnia tekst w świetle Jezusa. Nie sugeruj, że czytelnik musi zawsze przyjąć gotową interpretację prowadzącego. W grupach starszych oddziel pierwsze znaczenie słów prorockich, ich odniesienia historyczne i chrystologiczne odczytanie w Dziejach.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- Dz 8:26–35 przedstawia czytelnika, który potrzebuje objaśnienia przeczytanego fragmentu. Ważne są: pytanie urzędnika, przytoczony tekst Iz 53 oraz sposób, w jaki Filip rozpoczyna rozmowę od tego Pisma.
- Werset Dz 8:35 opisuje interpretację Filipa w odniesieniu do Jezusa. Rozmowa zawiera zarówno tekst, jak i jego wyjaśnienie — warto oddzielić te dwie warstwy.

• Dobra lektura pyta o autora, odbiorców, gatunek, kontekst poprzedzający i następujący, znaczenie słów oraz inne biblijne świadectwa. Dziecko poznaje pytania stopniowo.

• Unikaj przypadkowego otwierania Biblii jako sposobu przepowiadania przyszłości lub podejmowania pilnych decyzji; fragment wyrwany z kontekstu łatwo nadużyć.

• Dziecko nie musi mówić na głos ani wyjaśniać osobistych przeżyć. Używaj obrazków, prostych zdań i aktywności dobrowolnych.

• Dz 8:26–35 pokazuje potrzebę wyjaśnienia czytanego fragmentu. Nie wykorzystuj tego opisu jako usprawiedliwienia dla dowolnej interpretacji oderwanej od kontekstu.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: W Dz 8 człowiek z Etiopii czyta fragment Izajasza i pyta o jego znaczenie, zaś Filip wyjaśnia tekst w świetle Jezusa. Nie sugeruj, że czytelnik musi zawsze przyjąć gotową interpretację prowadzącego. W grupach starszych oddziel pierwsze znaczenie słów prorockich, ich odniesienia historyczne i chrystologiczne odczytanie w Dziejach.

Kontynuacja w domu

Wybierzcie jedno nieznane słowo i sprawdźcie jego znaczenie w kontekście.